

ПРАВНЕ ПОСЛЕДИЦЕ НЕИЗВРШАВАЊА ОБАВЕЗЕ ИЗ СПОРАЗУМА О РАСКИДУ УГОВОРА О ДОЖИВОТНОМ ИЗДРЖАВАЊУ

Суд је тужбу тужиоца у делу којим је тражено утврђење да су ништаве одредбе члана 5 и 7 Споразума о раскиду уговора о доживотном издржавању, одбацио, јер траженом утврђењу ништавости нема места због тога што кривицом примаоца издржавања није извршена уговорена обавеза враћања, па та имовинска, новчана обавеза прелази на тужене као тестаменталне наследнике.

Из образложења: Дана 18.12.1992. године пред Општинским судом у Сомбору оверен је уговор о доживотном издржавању између правних претходника тужила, као даваоца издржавања, и правног претходника тужених, као примаоца издржавања којим уговором су се даваоци издржавања обавезали на плаћање месечног новчаног износа примаоцу издржавања и његовој супрузи у висини пензије примаоца издржавања док се давалац издржавања обавезао да на примаоце издржавања пренесе право својине на гарсоњери која се налази у Београду. У току трајања издржавања дошло је до међусобних несугласица због чега су уговорне стране дана 29.12.1997. године закључиле Споразум о раскиду уговора о доживотном издржавању и чланом 5 и 7 споразума уговорили да ће се по утврђењу висине датог за пружено издржавање, извршити исплата након продаје некретнине која је била предмет уговора о доживотном издржавању у року од 24 часа од дана продаје. Прималац издржавања није извршио своју обавезу утврђену споразумом о раскиду уговора, због чега траженим утврђењем да је по наведеном споразуму уговор раскинут, тужиле као наследнице покојних давалаца издржавања стичу основ за тражену исплату. Због тога је суд тужбу тужиоца у делу којим је тражено утврђење да су ништаве одредбе члана 5 и 7 Споразума о раскиду уговора о доживотном издржавању, одбацио, јер траженом утврђењу ништавости нема места због тога што кривицом примаоца издржавања није извршена уговорена обавеза враћања, па та имовинска, новчана обавеза прелази на тужене као тестаменталне наследнике. Тужиле су активно легитимисане као повериоци доспелог новчаног потраживања да захтевају исплату од тужених, без обзира што ово потраживање није било предмет оставине иза покојних јер су оне универзални сукцесори имовине својих покојних родитеља. Тужени пак, као санаследници солидарно одговарају за оставиочеве дугове, свако до висине вредности свог наследног дела, без обзира да ли је извршена деоба наследства.

(Пресуда Основног суда у Сомбору П. 271/12 од 16.12.2013. године и Пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж.2875/14 од 01.09.2014. године)

